

ת"פ 54943/01/17 - מדינת ישראל נגד פאלומה תעשיות נעלים בע"מ, עמרם סנדרוסי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 54943-01-17 מדינת ישראל נ' פאלומה תעשיות
נעלים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. פאלומה תעשיות נעלים בע"מ
2. עמרם סנדרוסי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לנא אבו עיסא ומתמחה רז מורגן

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי חמצני

הנאשם בעצמו

גזר דין

תמצית כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודעת הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") מיום 13.9.18 על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ב - 5 עבירות על פי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**") ועבירה על פי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**"). כמפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**"), שהיא עוסק מורשה, עסקה בתקופה הרלבנטית במכירת נעליים בסיטונאות והנאשם היה מנהלה הפעיל. בתקופה שבין 6/16 ועד 10/16 הגישו הנאשמים דוחות תקופתיים על שם הנאשמת למע"מ אך לא שילמו את המס הנובע מהם. כך, לא שילמו את המס הנובע מדוח 6/16 בסך 13,509 ₪, דוח 7/16 בסך 23,852 ₪, דוח 8/16 בסך 24,094 ₪, דוח 9/16 בסך 22,437 ₪ ודוח 10/16 בסך 75,618 ₪. הסכום הכולל של הדוחות אשר לא שולמו הוא בסך 159,510 ₪. בנוסף, בלי סיבה מספקת, לא הגישו הנאשמים לפקיד השומה דוח בצירוף מאזן רווח והפסד מאושרים על ידי רואה חשבון על שם הנאשמת לשנת המס 2015. מחזורה העסקי של הנאשמת לשנת המס 2015 עמד על פי דיווחיה למע"מ על סך 10,494,708 ₪.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

2. בעת הטיעון עונש ציינו באות כוח המאשימה (מע"מ ומס הכנסה) את הערכים המוגנים וחשיבותם

וחשיבות האינטרס הציבורי בסוג זה של עבירות. ב"כ המאשימה מטעם מע"מ עתרה לקביעת מתחם שבין מאסר על תנאי לשלושה חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה כאירוע. באשר לנסיבות הקונקרטיות הפנתה להודיית הנאשם ולצד זאת לאי הסרת מחדלי עבירות המע"מ על ידו. בנסיבות אלה עתרה למקמו באמצע המתחמים שיקבעו תוך חפיפה חלקית ביניהם, לצד קנס ומאסר על תנאי. ב"כ המאשימה מטעם מס הכנסה עתרה לקביעת מתחם שבין מאסר על תנאי לשמונה חודשי מאסר בפועל בגין העבירה בה הורשע הנאשם. לאור הסרת המחדל הסכימה כי עונשו של הנאשם ימוקם ברף התחתון של המתחם ביחס לעבירה של אי הגשת הדוח לפקיד השומה, לצד קנס שינוע בין 8,500 ₪ לבין הסכום הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 והתחייבות להימנע מביצוע העבירה. באשר לנאשמת שאיננה פעילה הבהירה כי עמדת באות כוח המאשימה היא להשתתף קנס סמלי.

3. לאחר הטיעונים לעונש וטרם מתן גזר הדין, הודיעה המאשימה מטעם מע"מ כי שקלה שנית את עמדתה ביחס לעונש המבוקש ועמדתה העונשית המעודכנת היא לעונש של מאסר על תנאי חלף עונש המאסר לו עתרה. זאת לאור נסיבותיו האישיות המיוחדות והחריגות של הנאשם ובני משפחתו, ובכלל זאת נסיבות רפואיות, ולאחר שפורטו נסיבות בעת הטיעון לעונש על ידי ההגנה ואף הוגשו למאשימה מסמכים מעודכנים.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

4. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הורשע בעבירות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ כשעבירה לפי סעיף 118 לחוק היא עבירת סל מסוג חטא שהעונש לצידה 3 חודשי מאסר. לטענתו, רק לאחרונה החלה המאשימה להאשים נאשמים בעבירה זו חלף עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק, מקום בו הוגשו הדוחות במועד, אך ללא תשלום. עובדה זו מלמדת לשיטתו על גישת המאשימה לענישה מקלה למי שמגיש את הדוח אך לא משלמו. עוד ציין כי מביצוע עבירה זו לא נמנע מהרשות המידע כנדרש כך שמידת הפגיעה בערכים החברתיים מביצוע העבירה אינו משמעותי. בנוסף ציין כי לרשות די כלים לפעול כנגד עוסק הנמנע מתשלום מס. ב"כ הנאשם הוסיף כי לאור המפורט, מתחם העונש בגין עבירה זו צריך להיות קל באופן משמעותי ממתחם העונש לעבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ ועליו לעמוד על מאסר על תנאי בלבד לעניין עונש המאסר.

5. באשר לנסיבות ביצוע העבירות הדגיש ב"כ הנאשם את התקופה הארוכה בה עסקה הנאשמת במכירת נעלים, משך כ- 30 שנה, וציין את התקופה המצומצמת בה בוצעו העבירות על פי חוק מע"מ, בין יוני לאוקטובר 2016. לדבריו, בתקופת ביצוע העבירות החזיקה הנאשמת 7 חנויות ובשל ירידה בכמות המכירות וקריסת כמה מלקוחותיה חלה התדרדרות במצבה הכלכלי של הנאשמת אשר הביאה לקריסתה. בנוסף לטענתו נפלו הנאשמים לעוקץ בהיקף מיליוני ₪ כמפורט בנ"1. לדבריו, בשל חסרון כיס לא עלה בידי הנאשמים לשלם את המס הנובע מהדוחות. נוכח כלל המפורט לעיל עתר לקביעת מתחם ענישה הכולל מאסר על תנאי בלבד, לצד קנס מינימאלי שייפרס לתשלומים והפנה לפסיקה.

6. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם, משפחתו שירותו בצה"ל ותרומתו לקהילה (נ"7). עוד הפנה לכך שהנאשם שיתף פעולה בחקירה, הודה בבית המשפט בביצוע העבירות ואף הסיר את המחדל הנוגע לעבירת מס ההכנסה. ב"כ הנאשם ציין כי הדוח לשנת 2015 אשר הוגש במסגרת הסרת המחדל הוא דוח הפסד, המלמד גם הוא על קריסת הנאשמת. ב"כ הנאשם הדגיש את הנסיבות האישיות והרפואיות המורכבות של הנאשם ומשפחתו והגיש את נ"2 - 4 בהקשר זה. עוד ציין את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם בעניינו ניתן צו כינוס נ"5, ופירט כי חובותיו של הנאשם מסתכמים בכ- 13,000,000 ₪. לדבריו, הנאשם אף נדרש לפנות את ביתו אשר מומש בהליך כינוס נכסים ומאז מתגורר עם רעייתו בנו הנכה בדירה שכורה עובד כשכיר בחברת נעליים ומשתכר 5,500 ₪

בחודש (6/נ) ומשלם לקופת הכינוס 500 ₪ בחודש. ב"כ הנאשם הדגיש את קשייו של הנאשם למצוא מקום עבודה בגילו ואת החשש שיאבד את מקור פרנסתו, ככל שיאלץ להעדר ממקום העבודה לשם ריצוי עונש שייגזר. בנסיבות אלה עתר כי יגזר על הנאשם עונש של מאסר צופה פני עתיד לצד קנס כספי מינימאלי אשר ישולם בתשלומים.

7. במסגרת הטיעון לעונש העיד מטעם ההגנה מר דוד שאשא ולדבריו, כאשר היה בקשיים, משך 10 השנים האחרונות, סעדו אותו הנאשם ואשתו.

דבר הנאשם

8. הנאשם פירט אודות פעולותיו למען החברה והקהילה, והדגיש כי משך 30 שנות פעילות בעסקו לא כל ביצע עבירה ולא לקח אגורה לכיסו מהמדינה, תוך שפרנס ודאג למשפחות רבות. מעשיו נעשו כתוצאה מקריסת הנאשמת באופן מפתיע. כן פירט אודות מצבו הרפואי ומצב רעיותו אותה הוא סועד.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. באשר לעבירת אי הגשת הדוח לפקיד השומה, המדובר בעבירה שמביצועה נפגע ערך השוויון. בנוסף נפגע פיקוח רשות המסים וכן נפגעת שיטת חישוב המס ובגבייתו (מקום בו הוא מתחייב) שכן הרשות נסמכת על דיווחי הנישום לצורך חישובו. בנוסף נפגע אמון הרשות בנישום. מקום בו קיימת חבות במס נגרם אף נזק לקופת המדינה. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק תביא להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש. באשר לעבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ בה הורשעו הנאשמים בגין אי צירוף תשלום לדוח - זו מביאה לחסר בקופת המדינה ופוגעת בערך השוויון. יחד עם זאת, מביצועה לא נפגע פיקוח הרשות משהנתונים מונחים בפניה ובמועד ואף הפגיעה באמון הניתן בעוסק מתונה יחסית.

10. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, המדובר במקרה זה בביצוע 5 עבירות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ, הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת דיווח על פני 5 חודשים בסך 159,510 ₪. לצד זאת עבירה של אי הגשת דוח למס הכנסה בגין שנת המס 2015, כשמחזור הנאשמת באותה תקופה היה בסך 10,494,708 ₪ שאינו מבוטל (הגם שלאחר שהוגש הדוח במסגרת הסרת המחדל התברר כי המדובר בדוח שלא הראה חבות במס והוא דוח הפסדי). בעת בחינת הנסיבות יש לזכור כי הנאשמת פעלה משך 30 שנה, בניהול הנאשם, טרם ביצוע העבירות ולא נטען כי בוצעו כל עבירות על ידה משך שנות פעילותה. בנוסף, אין המדובר בעבירות אשר בוצעו תוך תכנון או בתחכום ולטענת ההגנה נובעות מהתדרדרות וקושי כלכלי ממשי אשר הביא להפסקת פעילותה של הנאשמת. עוד יש לתת את הדעת לטענת הנאשם לפיה נפל קורבן לעוקץ אשר הביא להפסד כספי ניכר בסך של מיליון ₪ לנאשמת ומיליון ₪ נוספים לנאשם ומשפחתו (1/נ) ואף הגיש בגין כך תלונה במשטרה.

11. בעת קביעת מתחם העונש בהתאם לעיקרון ההלימה יש לתת את הדעת לכך שמרבית העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן עבירות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ, חמש במספר. עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ היא עבירת חטא, ועל פי הגדרתה עבירת סל, כותרתה **"עבירה שלא נקבע לה עונש"** וזו לשונה: **"מי שהפר הוראה מהוראות חוק זה ולא נקבע להפרה עונש, או הפר הוראה בתקנות על פיו שנאמר בתקנות שההפרה היא עבירה, דינו - מאסר שלושה חודשים או קנס 5,000 לירות"**. כפי שצוין לעיל, ביצוע עבירה זו אינו פוגע בפיקוח רשות המסים והוא

נעדר כל מוטיב של הסתרה. בנוסף, מידת הפגיעה באמון הרשות בעוסק מביצוע העבירה מתון יותר, שכן העוסק לכל הפחות מוסר את נתוני דוחותיו כחוק.

12. עינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם ובפרט בת"פ 51918-08-16 **מע"מ פתח תקווה נ' א.מ.נ.** **קוסמטיקה ואופנה בע"מ ואח'** (21.6.2018) שם קבע כב' קרשן כי מתחם העונש ההולם לעבירה זו הוא מאסר על תנאי לצד קנס בלבד. אינני שותפה לדעתו. אכן עבירה זו שהיא מסוג חטא, קלה יותר מיתר העבירות על פי חוק מע"מ וביניהן עבירה לפי סעיף 117(א)(6) שעניינה אי הגשת דוח במועד. על כן, על מתחם העונש ההולם בקשר אליה (ובהתאם לנסיבות ביצוע העבירה) להיות מתון יותר מהמתחם שנקבע באופן תדיר בגין ביצוע עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ, בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. יחד עם זאת, לא ניתן לבטל את הנזק הנגרם לקופה הציבורית מהפרת החובה לתשלום מס, במקרה זה או בכלל. יש לזכור כי מס ערך מוסף שהוא במהותו מס עקיף, מוחזק על ידי העוסק המורשה עבור הרשות ואינו מהווה חלק מנכסיו. זאת בניגוד למס ההכנסה המשולם על ידי הנישום מתוך הכנסותיו ונכסיו. בכל הנוגע לתשלום מע"מ, העוסק משמש למעשה כצינור להעברת הסכום לרשות ואף נדרש להעבירו בסופה של כל תקופת דיווח קצרה יחסית בת חודש או חודשיים. עוד יש לזכור כי הגם שקיימים אמצעים אזרחיים לגביית מס, פעמים רבות, ובפרט כאשר עסקין בחברה בע"מ ללא נכסים או כספים אשר הפסיקה פעילותה, ניצבת הקופה הציבורית חסרה מול שוקת שבורה. במקרה כזה, הרשות איננה יכולה לגבות את המס ממנהלה של החברה.

13. הצדדים לא הציגו פסיקה ביחס למתחם העונש ההולם לעבירה לפי סעיף 118 לחוק. אך עתירת המאשימה למתחם שבין מאסר על תנאי לשלושה חודשי מאסר לצד קנס לכל עבירה כאירוע סבירה והגיונית בראי המפורט לעיל וזהו המתחם שאף נקבע על ידי בעבר, ראו מהעת האחרונה: ת"פ 9080-10-16 **מע"מ מס קניה ומע"מ תל אביב נ' אומגה פון סחר בע"מ ואח'** (26.11.2018), ות"פ 9215-11-16 **מע"מ ת"א 1,2 נ' א.ב. מאכלים ושליחויות בע"מ ואח'** (26.11.2018). באשר לעבירה לפי סעיף 216(4) לפקודה, עתירת המאשימה היא למתחם שבין מאסר על תנאי לשמונה חודשי מאסר בפועל לצד קנס והתחייבות, הסנגור לא חלק על המתחם אשר הוצע וזהו המתחם הנהוג בסוג זה של עבירות. ראו לשם הדוגמא ת"פ 64248-03-17 **מדינת ישראל נ' ריבר נודלס בר (תל אביב) בע"מ** (9.7.2018) והפסיקה המפורטת שם. נתתי דעתי לעתירת ההגנה לקביעת כלל העבירות כאירוע אחד, אך לא מצאתי לעשות כן בראי הפסיקה לפיה בדרך כלל, בסוג זה של עבירות, תקבע כל עבירה כאירוע (רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.2014)). יחד עם זאת, נוכח רצף ביצוע העבירות והנסיבות אשר הביאו לביצוען, המתחמים יחפפו במידה רבה.

14. לענין מתחם הקנס, הקנס בסוג זה של עבירות הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום, מנסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה הנדון מצבו הכלכלי של הנאשם כלל אינו פשוט. הנאשם איבד את ביתו ואת עסקו, מתגורר כיום בשכירות ועובד כמוכר בחנות נעליים תמורת 5,500 ₪. לנאשם חובות כבדים בסך של כ-13,000,000 ₪, ניתן בעניינו צו כינוס והוא משלם סך של 500 ₪ לחודש לקופת הכינוס. בנוסף מצבם הבריאותי של הנאשם, רעייתו ובנו אינו שפיר. לאחר שקלול הנסיבות המפורטות לעיל, לצד חשיבות השתת עונש מסוג קנס, יעמוד מתחם הקנס בין אלפי שקלים ל-6,000 ₪ ביחס לכלל האירועים, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

15. הנאשם, בן 63, אב לשישה ילדים וסב לחמישה נכדים, נעדר עבר פלילי, שירת בצה"ל כלוחם בחיל השריון, בקבע משך 10 שנים ו- 25 שנה במילואים, השתתף במלחמת יום הכיפורים ומלחמת לבנון הראשונה ואף תרם לקהילה. ראו **נ/7** בקשר לתרומתו במסגרת קרן "רועי לא אחסר" ודברי העד מר שאשא מטעמו. הנאשם שיתף פעולה בחקירה, הודה בבית המשפט בביצוע העבירות ואף הסיר את המחדל הנוגע לעבירת מס ההכנסה. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירה משמעות רבה לעניין הענישה, ויש בה כדי ללמד על חרטה אמיתית ולהביא לתיקון הנזק והפגיעה בערכים המוגנים במידת מה. (ר' רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)). לצד זאת, הנאשם לא הסיר את מחדלי עבירות המע"מ, והנזק אשר נגרם לקופה הציבורית ממעשיו בסך 159,510 ₪ לא תוקן.

16. באופן רגיל, קיים קושי למקם נאשם בתחתית המתחם מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום ולפחות חלקם הגדול, בפרט כאשר המדובר בסכום ממשי כמו בעניינו. יחד עם זאת, במקרה דנן לא ניתן להתעלם מהנסיבות האישיות והרפואיות המורכבות של הנאשם ובני משפחתו. מהראיות אשר הוצגו ניתן ללמוד על מצבו המורכב של בנו של הנאשם, המתגורר עם רעייתו ועמו, נכה ולדברי ב"כ הנאשם סובל משיתוק מוחין מלידה (**נ/3**). הנאשם מטפל ברעייתו שמסמכים רפואיים בעניינה צורפו (**נ/2**) ומלווה אותה ואת בנו לבדיקות וטיפולים. גם הנאשם אינו בריא לגמרי (**נ/4**). מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, בעניינו ניתן צו כינוס (**נ/5**), הנאשם משלם סך של 500 ₪ בחודש לקופת הכינוס וחובותיו מסתכמים לדברי בא כוחו בכ- 13,000,000 ₪. לדבריי בא כוחו אף נדרש הנאשם לפנות את ביתו אשר מומש בהליך כינוס נכסים ומאז מתגורר עם רעייתו ובנו בדירה שכורה, עובד כשכיר בחנות נעליים, ומשתכר 5,500 ₪ בחודש (**נ/6**). יש לתת את הדעת גם לקושי בגילו של הנאשם למצוא מקום עבודה ולאפשרות שיאבד את מקור פרנסתו, ככל שיאלץ להעדר ממקום העבודה לשם ריצוי עונש שייגזר.

17. באופן רגיל, כאמור, קיים קושי למקם נאשם בתחתית המתחם מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום ולפחות חלקם הגדול. הנסיבות האישיות המורכבות המפורטות לעיל הביאו את המאשימה להסכים לכך שייגזר עונש של מאסר על תנאי על הנאשם, חרף אי הסרת מחדל מלאה על ידו בגין עבירות המע"מ וסכומו ויש לברך על כך. המדובר בעמדה ראויה ומאוזנת בנסיבות חריגות אלה. גם אני סבורה כי במקרה הנדון ניתן ליתן משקל ממשי לנסיבות אישיות של הנאשם בעת מיקומו בגדרי מתחם העונש ההולם, חרף הכלל שנקבע בהלכות בית המשפט העליון לפיו בעבירות מס נדחות נסיבות אישיות מפני האינטרס הציבורי (רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.7.2013)).

18. בראי כל המפורט לעיל ואף בהתאם לעמדתה של המאשימה מצאתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 2: מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על פי חוק מס ערך מוסף ו/או פקודת מס הכנסה.

לנאשם 2: קנס בסך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1/1/19. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם 2 יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע משך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה בת 20 יום. חתימת ההתחייבות עד היום בשעה 14:00.

לנאשמת 1 שאיננה פעילה קנס סמלי בסך 10 ₪ שישולם תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ט, 03 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.